

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ: Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου, ἀριθ. 32.

ΕΣΤΙΑ

ΥΓΓΡΑΜΜΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΕΤΟΣ ΙΒ' — ΑΡΙΘ. 536

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΠΟΙΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΕΡΡΙΚΟΥ ΑΪΝΕ
ὕπο Ἀγγέλου Βλάχου.

Ο ΕΜΠΡΗΤΗΣ. Μυθεστορία ἠλ. Βερτέ.—Μετάφρασις Α. Β.

ΣΑΙΣΠΗΡ: Βίος καὶ ἔργα αὐτοῦ, ὑπο Μιχ. Ν. Λαμυράλη.

ΕΙΣ ΣΥΛΛΕΚΤΗΣ ΑΥΤΟΓΡΑΦΩΝ.

ΗΡΑΚΛΕΙΟΣ. Κλέωνος Ῥαγκαθῆ ἑλληνικὸν δράμα, μετὰ γλωσσολογικῶν σημειώσεων, ὑπο Ι. Β. Τέλφους.

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΝΑΥΤΟΥ, ποίημα, ὑπο Ἀριστομένους Προβελεγιού.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ.

ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

ΕΠΙΣΤΗΜΗ, ΚΑΛΩΤΕΧΝΙΑ

Τὴν παρελθούσαν Τετάρτην ἐποιήσατο ἑναρξιν τῶν παραδόσεων αὐτοῦ ὁ ἄρτι διορισθεὶς καθηγητῆς τῆς Γενικῆς Ἱστορίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ κ. Σπυρ. Λάμπρος. Ἐκτός τῶν φοιτητῶν τῆς φιλολογίας καὶ φοιτητῶν τῶν ἄλλων σχολῶν, παρίσταντο ὁ ὑπουργὸς κ. κ. Λομβάρδος καὶ Βουλιαπώτης, οἱ διευθυνταὶ τῆς Γερμανικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Σχολῆς, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Αὔλης τοῦ διαδόχου κ. Ὁθων Λύβερ, τινὲς τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ τμηματάρχαι τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κ. κ. Πολίτης καὶ Λάμπας, καὶ ἄλλοι τῶν γραμμάτων φίλοι. Ὁ νέος καθηγητῆς, οὗ τὴν ἐπὶ τῆς ἑδρας ἐμφάνισιν ἐχαίρεισαν οἱ ἀκροαταὶ αὐτοῦ διὰ ζωρῶν χειροκροτημάτων, ἤρξατο δηλῶν, ὅτι πληρέστατα συνηθάνετο τὴν λαχοῦσαν εἰς αὐτὸν εὐθύνην, ἀναβαλόντα εἰς τὴν ἑδραν «ἀφ' ἧς ἠκούσθη ἡ σεμνὴ φωνὴ τοῦ Σχινᾶ καὶ τοῦ Μανούση καὶ ἡ καλλιρρήμων λαλιὰ τοῦ Βερνερδάκη». Ἔδωκεν εἶτα εἰς τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἱστορίας, προδιαγράφας εἰς αὐτοὺς τὰ μαθήματα, ὧν γενήσονται ἀκροαταί. Ὁ κ. Λάμπρος τὴν λόγον κατέστρεψε δι' ἐπικλίσεως πρὸς τοὺς ἀκροατὰς αὐτοῦ, ἐπαναλαβὼν τὴν γνωστὴν προνομίωσιν τοῦ περιφανοῦς Νεϊμπούρ. Οὗτος περατῶν πανεπιστημιακῆν τινυ παραδόσιν αὐτοῦ ἀπηύθυνεν εἰς τοὺς ἀκροατὰς του τὸ λόγιον τοῦ Πύρρου πρὸς τοὺς ἠπειρώτας: «Ἐὰν εἶμαι ἀετός, εἶπεν ὁ βασιλεὺς ἐκεῖνος, εἶμαι ὡς τοιοῦτος διὰ τῶν περὺγων σας». «Χωρὶς νὰ ἔχω, φεῖ! ὁμοίον ἀέλιωσιν, περιλημῶσι ὁμιληταί, εἶπεν ὁ κ. Λάμπρος, ἐπὶ τῶν περὺγων σας θὰ στηριχθῶ, ἵνα ἀνέλθω μεθ' ὑμῶν εἰς τὰς ὑψηλὰς τῆς ἐπιστήμης σφαίρας.» Τὸ τέλος τοῦ λόγου τοῦ κ. καθηγητοῦ τὸ ἀκροτήριον αὐτοῦ ὑπεδέχθη διὰ χειροκροτημάτων, συνεχάρησεν δ' αὐτῷ οἱ παριστάμενοι.

Ἐν τομίδῳ τῆς δημοτικωτάτης ἐν Γερμανίᾳ Bibliothek der Gesamt. Litteratur des In- und Auslandes ἐκδίδονται προσεχῶς συνηνωμένα διηγήματα νεοελληνικὰ γερμανιστὶ μεταφρασθέντα ὑπο τοῦ ἀκαταπόνητου καθηγητοῦ κ. Α. Βλάττ. Ἡ βιβλιοθήκη αὕτη ἦν ἀποτελοῦσι πολυπληθεῖς τόμοι τιμᾶται μόνον ἀντὶ 25 φοινίκων, (30 λεπτῶν) κατ' ἀντίστοιχον, κυκλοφορεῖ δὲ κατὰ μυριάδας ἐν Γερμανίᾳ. Ὅστε

ἡ ἐν αὐτῇ δημοσίευσίς προτότων τῆς Νεοελληνικῆς διηγηματογραφίας μρυρεῖ πόσον ταῦτα κρίνονται ἄξια προσοχῆς καὶ ἐν αὐτῇ τῇ εὐμοιροῦσῃ φιλολογικῆς παραγωγῆς χώρᾳ. Εὐχάριστον δὲ εἶνε ὅτι θὰ καταστῶσιν οὕτω προσεταί εἰς τὸ πολὺ γερμανικὸν κοινὸν ἑλληνικαὶ ἠθογραφίαι, φωτίζουσαι αὐτὸ περὶ τῆς ἀληθοῦς καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος καὶ ἀνασκευάζουσαι τόσας πεπλανημένας ἐξ ἀγνοίας ἢ ἀπὸ σκοποῦ ἀτόπους καὶ στρεβλὰς περὶ τῆς χώρας ἡμῶν γνώμας. Καὶ πάλιν χάρις ὀφείλεται τῷ κ. Βλάττ ἐπὶ τούτῳ.

Ἐν Lecce τῆς Ἰταλίας ἐξεδόθησαν τὰ πρῶτα δύο φυλλάδια τῆς Cultura Salentina, περιοδικῶ συγγράμματος διευθυνομένου ὑπο τοῦ κ. Vito D. Palumbo, σκοποῦντος δὲ κυρίως τὴν διαφώτισιν τῆς ἱστορίας καὶ τῆς λαογραφίας τοῦ Ἰδροντότος (Terra di Otranto) καὶ τὴν μελέτην τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ ὁμιλουμένων διαλέκτων, ἐν αἷς συγκαταλέγεται καὶ ἡ ἑλληνικὴ. Ἡ Cultura Salentina θὰ δημοσιεύῃ ἄρθρα γεγραμμένα εἰς ἰταλικήν, ἢ γαλλικὴν, ἢ ἑλληνικὴν γλώσσαν, ἔχουσα τακτικούς συνεργάτας καὶ τούς Ἑλλήνας λογίους κκ. Χ. Ἀννινον, Μ. Εὐαγγελίδην, Ν. Γ. Πολίτην, Ἰω. Ῥωμανὸν καὶ Δ. Βικέλιαν.

Ἐκ τοῦ Α' φυλλαδίου ἀποσπῶμεν τὸ ἐπόμενον δημῶδες ἔρωτικὸν ἄσμα τῆς Καλημέρας, ὡς περιέργον δεῖγμα τῆς ἐν τῇ νοτίῳ Ἰταλίᾳ ἑλληνικῆς διαλέκτου.

Ὁ τσικουλοῦ πάει πᾶνου ᾿ς τ' αὐσηλό,
τῆζαὶ μὰ τὸ φίσκιο σου τὸν ἐκκατέννει·
αὐσάρι κολουμθίεται ᾿ς τὸ νερό,
ββλεῖ τὸν ἄμο τῆζαὶ τῆζῖνον ἐνδένει·
ἔ τῆρβα ᾿πάει πᾶνου ᾿ς τὸ χλωρό,
ββλεῖ τὸ λάτσο τῆζαὶ τὴν ἔστυανόννει· . . .

E cussi suntu ieu ci tantu l' amu :

me tieni presu 'n bischiu, a lazzu, a l' amu.

ἦτοι: «Ἡ κίχλα πάει πᾶνου ᾿ς τὰ ψηλὰ καὶ μὲ τὸ σφύριμά σου τὴν κατεβάζεις· τὸ ψάρι κολουθθεῖ ᾿ς τὸ νερό, ῥίχνεις τᾶγκιστρι καὶ ἐκεῖνο πιάνεται· τᾶλαφι πάει πᾶνου ᾿ς τὸ χορτάρι, ῥίχνεις τὴ θηλειὰ καὶ τὸ τσακώνει.» Ἔτσι εἶμαι καὶ ἐγὼ πού τόσο σ' ἀγαπῶ πιασμένον μὲ κρατεῖς μὲ σφύριγμα, μὲ θηλειὰ, μ' ἀγκιστρι.»

Ὁ Βαρβελεμῦ Σαιντιλαίρ, ὁστις ἄρτιως συνεπλήρωσε τὸ ὄγδοηκοστὸν δεῦτερον ἔτος τῆς ἡλικίας του, ἐξέδωκεν ἐν Παρισίοις δύο τόμους τῆς εἰς τὸ γαλλικὸν μεταφράσεως τῶν Ἀριστοτελικῶν συγγραμμάτων, περιέχοντα τὸ περὶ ζῶων γενέσεως. Πρὸ πέντε ἀρχαίως ἑτῶν εἶχεν ἐκδόσῃ μετάφρασιν τῶν Πολιτικῶν τοῦ μεγάλου φιλοσόφου.

Ἐξεδόθη ἄρτι ἐν Παρισίοις βαρῦτιμον βιβλίον ὑπο τὸν τίτλον: *Richardos Bagger, Blos kai Erga autou*. Συγγραφεὺς τοῦ βιβλίου εἶνε ὁ Adolphe Jullien γνωστὸς καὶ ἐξ ἄλλων μουσικῶν καὶ δραματικῶν μελετῶν. Τὸ δὲ τελευταῖον αὐτοῦ ἔργον ὁμοθυμῶς καὶ ὑπο τοῦ γερμανικοῦ τύπου κρίνεται ὡς τὸ πληρέστατον τῶν ὄσων περὶ τοῦ μεγάλου συνθέτου ἔργῳ φησαν. Εἶνε εἰς σχῆμα 4ον καὶ ἀποτελεῖται ἐκ σελίδων ὑπερτριακοσίων. Περιέχει δὲ πλήθους μουσικῶν ἀντιγραφῶν τῶν προσωπογραφιῶν τοῦ Βάγγερ ὅσαι κατὰ καιροὺς ἐγένοντο, λιθογραφήματα πρωτότυπα ἐμπνευσθέντα ἐκ σκηνῶν τῶν διαφόρων μελοδραμάτων καὶ τὸ πρωτοτυπίατος ἄ ποτυπώματα τῶν γελιογραφιῶν ὅσαι τὰ ἐξέχοντα σατυρικὰ φύλλα ἐδημοσίευσαν κατὰ διαφόρους ἐποχὰς σατυρίζοντα τὸν καινοτόμον μουσουργόν. Ἐτι δὲ αὐτοῦ γράφα αὐτοῦ μουσικὰ καὶ ἐν τέλει πλήρη κατάλογον τῶν ἔργων αὐτοῦ τῶν διασωθέντων καὶ τῶν ἀπολεσθέντων. Τὸ ἔργον καὶ ὡς σύνθεσις καὶ ὡς ἐκτέλεσις εἶνε τοιοῦτον, ὅποιοι τὸ πρῶτον ἤδη ἀξιοῦται καλλιτέχνης τέσσαρξ ἔτη μόλις ἀπὸ τοῦ θανάτου του.

Ἐν Κανταβριγίᾳ παρασταθῆσεται τὸ προσεχὲς φθινοπῶρον ὁ *Οιδίπους τύραννος* τοῦ Σοφοκλέους ἑλληνιστῆ. Τὴν μουσικὴν τῶν χορικῶν ἀσματῶν συνθέσεν ἐπὶ τούτῳ νεοστὶ ὁ ἄγγλος μουσικὸς V. Stanford.

Ὁ διὰ σήμερον πινακογράφος Ἐρ. Κίπερτ δημοσιεύει ἐν τῷ περιοδικῷ *Globus* (ἀρ. 10) πραγματεῖαν ὑπο τὴν ἐπιγραφὴν *Ἀλλοίωσις ἐν ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ Ἐρμου ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ*.

— Παρὶ τοῦ προγράμματος τῆς Ζωγραφείου Βιβλιοθήκης καὶ τοῦ ἐν Κ/πόλες ἑλληνικοῦ φιλολογικοῦ συλλόγου ἄβηρον ἐδημοσίωσαν ἡ «Γεν.κὴ Ἐφημερίς» τοῦ Μονίχου γραφέν ὑπὸ τοῦ κ. Εὐγ. Ζωμαρίδου.

— Τὸ πρῶτον ἦδεν μεταφρασθεῖσα γαλλιστί, ἀνεβιβάθη ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ ἐν Βρυξέλλαις θεάτρου τῆς Walküre, τὸ γνωστὸν μελόδραμα τοῦ Βάγνερ, ἀποτελοῦν τὸ α' μέρος τῆς τριλογίας τῶν Niebelungen. Ἡ πρώτη παράστασις ἐγένετο πανηγυρικωτάτη, κατεβλήθη δὲ καὶ χρῆμα πολὺ πρὸς ἐντελεστέραν παρασκευὴν τῶν δυσχερστάτων σκηνογραφῶν καὶ μόχθος πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ὅλου ἐκγύμνασιν. Αἱ βελγικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουσι τὰ τῆς παραστάσεως λέγουσιν ὅτι οὐδέποτε τὸ θέατρον περιέλαβε τοσοῦτον καὶ τοιοῦτον κόσμον, ἀφοῦ κ' ἐκ Παρισίων ἔτι πολλοὶ ἐξέχοντες ἐν τοῖς γρίμμοις καὶ τῇ κοινωνικῇ θέσει προσήλθον ἐν' ἀκούσῳσι καὶ ἴδωσι τὸ ἀριστοτέλεσμα τοῦ Βάγνερ. Εἶχε δὲ καὶ τὴν το νεωτερίζον ἢ παραστάσις, διότι ἡ μὲν ὀρχήστρα ἀνέκρουεν ἀφανῆς ἀπὸ τῶν θεατῶν, πλήρης δὲ σκότος ἠπλοῦτο ἀνὰ τὸ θέατρον ἵνα ἐπιδεικνύεται μᾶλλον ἢ τῆς σκηνῆς λαμπρότης καὶ προσήλθουσι τῶν θεατῶν ἢ προσοχῇ, κατὰ τὰς ἀξιώσεις αὐτοῦ τοῦ συνθέτου τῆς Walküre. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ὑπῆρξε θριαμβευτικῇ. Τὰ ἔξωρα αὐτοῦ σκηνικὰ ἐγούητευσαν τοὺς θεατῆς, ἡ δὲ πλουσιωτάτης ἐς ἀρμονίας καὶ μελωδικὰ ὑψηλῆματα μουσικῇ ἐπευρημήθη κατ' ἐπανάληψιν ὑπὸ τοῦ ἐνθουσιωτῶν κοινῷ.

Ἡ κυβέρνησις ὑπέβλεπε τὴν παρελθούσαν Τετάρτην εἰς τὴν Βουλὴν σχέδιον νόμου περὶ συστάσεως πρακτικῶν γεωργικῶν σχολείων ἐκ τῶν εἰς 80,000 δρ. ἀνερχομένων τόκων τῶν χρημάτων ἀτιμῶν διέθεσις «πρὸς συντήρησιν κοινωφελῶς κατὰ στήματος» ὁ ἀείμνηστος ἐκ Βυτινῆς ἀνὴρ Ν. Τριανταφυλλίδης.

Κατὰ τὸ ὑπόβληθὲν τοῦτο νομοσχέδιον συσταῶνται ἐπὶ τοῦ παρόντος τρία γεωργικὰ σχολεῖα, κληθισθέντα «Τριανταφυλλίδεια». Ἐκ τῶν σχολείων τούτων ἰδρυθήσονται τὸ μὲν ἐν τῷ παρὰ τὰς Ἀθήνας κτιματι. Ροῦρ, ἐν ᾧ θὰ συμπεριληφθῶσι καὶ τὰ κτήματα Κασεκῆ, τὸ δημόσιον δεινδροκομείον, ὁ βοτανικὸς κήπος καὶ ὁ λαχανοκήπιος μετὰ τοῦ ὕδατος αὐτῶν καὶ αἱ περὶ ταῦτα γαῖαι ἀσκεπεῖς τε καὶ πεφουτενμένα, τὸ δεύτερον ἐν Πιρυνῆ, περιλαμβανόν τὰς ἐθνικὰς γαίας τῆς πρώην γεωργικῆς Σχολῆς, καὶ τὸ τρίτον ἐν τινὶ τῶν παρὰ τὴν Λάρισσαν ἐθνικῶν κτημάτων. Θὰ γίνωνται δεκτοὶ ὡς μαθητευόμενοι νέοι ἄγοντες ἡλικίαν 14—18 ἐτῶν, εἴτε ἡμεδαποὶ εἴτε ἀλλοδαποί, ἔχοντες ἀπολυτήριον ἑλληνικοῦ σχολείου καὶ προκαταβάλλοντες 600 δρ. ἐτησίως. Ἡ διάρκεια τῆς ἐν τῷ σχολεῖῳ διδασκαλίας εἶνε τριετής μεθ' ἧν οἱ μαθητευόμενοι ὑποβάλλονται εἰς ἐξετάσεις.

Τὸ προσωπικὸν ἐκάστου τῶν σχολείων τούτων οὕκείται:

α) Ἐκ τοῦ διευθυντοῦ, φέροντος πτυχίον μιᾶς τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ γεωργικῶν σχολῶν καὶ ἐξασκήσαντος τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ἐπὶ πέντε τολάχιστον ἐτη.

β) Ἐξ ἐνὸς ὑποδιευθυντοῦ, ἐπίσης φέροντος πτυχίον μιᾶς τῶν ἐν τῇ Ἑσπερίᾳ γεωργικῶν σχολῶν.

γ) Ἐξ ἐνὸς λογιστοῦ ἔχοντος βαθμὸν καὶ μισθὸν ὑπουργικοῦ γραμματέως ἀ τάξεως, καὶ

δ) Ἐξ ὀκτώ ἐργοδηγῶν.

Κατὰ τὰ πρῶτα πέντε ἐτη ἀπὸ τῆς συστάσεως ἐκάστου σχολείου δύνανται νὰ προσκληθῶσι διευθυνταὶ καὶ ἐκ τῆς Ἑσπερίας, χορηγοῦμένου ἐκάστῳ τούτων ἐπιδόματος μέχρι 400 δρ. κατὰ μῆνα.

— Ἀπεφασίσθη ἤδη ὅπως ἡ δοθησομένη παράστασις τοῦ «Οἰδίποδος», ἐπὶ τῇ πεντηκονταετηρίδι τοῦ πανεπιστημίου γίνῃ εἰς τὸ θερινὸν θέατρον τῶν «Ὀλυμπίων», ὅπερ δὲν θὰ καταδειχθῆ, ὡς πρῶτερον εἶχεν ἀποφασισθῆ. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐξήτησεν ὅπως δοθῆ ἡ ἀδεία πρὸς κατ' ἄλλῳ τῶν θεάτρων διασκευῆν καὶ μετὰ τινος ἡμέρας ἀρχεται ἡ σκηνικὴ διασκευή, ἧτις θὰ ἦνε ἀξία τοῦ τε διδαχθησομένου ἔργου καὶ τῆς ἑορτῆς, ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ὁποίας θὰ παρασταθῆ τὸ δρᾶμα.

— Σήμερον Κυριακὴν θέλει συγκατεβῆ ἡ πρώτη συνεδρίασις τοῦ Ἱατρικοῦ Συνεδρίου. Τὸ Συνέδριον θέλει συνέλθει, ὡς προγγεῖλαμεν ἤδη, ἐν τῇ Σιναίᾳ Ἀκαδημίᾳ, περὶ τῶν ἐργασιῶν ἢ αὐτοῦ θέλομεν διαλάβει ἐν τῷ προσεχῆ Δελτίῳ.

— Ὁ κ. ἐπὶ τῶν Ἑσπερικῶν ὑπουργὸς ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν νομοσχέδιον περὶ ὀργανι-

σμοῦ Σχολείου Βιομηχανῶν Τεχνῶν. Κατὰ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο, ἐπὶ νέον βάσεων διοργανούμενον τὸ Σχολεῖον τῶν Βιομηχανῶν Τεχνῶν, περιλαμβάνει τρεῖς εἰδικὰ σχολὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος, τὴν τῶν πολιτικῶν Μηχανικῶν, τὴν τῶν Μηχανουργῶν καὶ τὴν τῶν Ἐργοδηγῶν καὶ Γεωμετρῶν.

— Ὁ διευθυντὴς τοῦ ἐν Ζακύνθῳ κεντρικοῦ γραφείου τῆς Ἀνατολικῆς Τηλεγραφικῆς Ἐταιρίας κ. Φόρστερ, οὐ γνωστὰ εἰσιν αἱ ἀνακρινώσεις περὶ τῶν τελευταίων ἐν τῇ νοτιοδυτικῇ Πελοποννησίῳ σεισμῶν, παρασκευάζει τὴν ἐκδοσὴν ἐγχειριδίου σεισμολογίας ὑπὸ τὸν τίτλον «Σεισμολογία ἢ νέα θεωρία περὶ τῆς αἰτίας τῶν σεισμῶν, ὑποδεικνυμένη ἐκ τῆς ἐπιπέρας αὐτῶν ἐπὶ τῶν ὑπερῶντων καλοφθίων».

— Ἐξεδόθησαν τὰ ὑπὸ τοῦ Ἐπιχοῦρου τῶν ἐν πολεμῷ τραυματιῶν συλλόγου πεπραγμένα ἀπὸ τῆς 1 ἰανουαρίου μέχρι τῆς 31 δεκεμβρίου 1886. Ἡ περιουσία τοῦ συλλόγου κατὰ τὸ λήξαν ἔτος ἀνήρχετο εἰς μετρητὰ μὲν εἰς δραχμὰς 607,842.25, εἰς ὕλικὸν δὲ 202,116.20 καὶ ἡ ἀξία μιᾶς οἰκοδομῆς δρ. 58,516.80. Εἰσεπράχθησαν δὲ ἐκ συνεισφορῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος δραχ. 157,754.80, ἐξ ὧν τὰς 156,052.30, προσήνεγκον αἱ διάφοροι ἐν τε τῷ ἐσπερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ ἑλληνικῷ ἐπιτροπαῖ καὶ τινες Μοναὶ κατὰ τὸν χρόνον τοῦ ἐθνικοῦ ζητήματος καὶ δρ. 1,703.50 εἰσεπράχθησαν ἐκ συνδρομῶν τῶν ἰδρυτῶν καὶ μελῶν τοῦ συλλόγου. Ἐδαπάνησε δ' οὗτος κατὰ τὸ λήξαν ἔτος δρ. 61,815.60 εἰς προμήθειαν ὕλικου, περιθάλψιν τραυματιῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν κατὰ τὰ σύνορα φονευθέντων, τῶν ἐκ τῶν σεισμῶν παθόντων καὶ εἰς ἔξοδα τοῦ προσωπικοῦ τῶν.

— Οἱ ἐν Κρήτῃ Σφακτιανοὶ παραγγεῖλαντες εἰς Μεδιόλανα ὠραιότατον ὀρειζήλινον στέφανον μετ' ἐπιχρῶσαν ταῖναι ἐκ τοῦ αὐτοῦ μετάλλου, ἀπέστειλαν τελευταίως τοῦτον εἰς Λιθόρρον πρὸς τὸν ἐκτὶ Κρήτῃ ἀρχιμαρδρίτην, ἵνα κατατεθῆ ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Σπυριδωνοῦ Ζαμπέλιου. Ὁ Σπυριδῶν Ζαμπέλιος ἔγραψε τόσας ὠράκας περὶ Κρήτης σελίδας ἐν ταῖς ἱστορικοῖς αὐτοῦ σκηνογραφίαις καὶ τοῖς Κρητικαῖς Γάμοις, ὥστε οἱ Σφακτιανοὶ δὲν ἠδύαντο ἢ νὰ εὐγνωμονῶσιν αὐτῷ. Ἐπὶ τῶν ταῖναι τοῦ στέφανου ὑπάρχει κεχαρταμένη ἡ ἐξῆς ἐπιγραφή: «Σπυριδωνοῦ Ζαμπέλιου Σφακτικῆς Κρήτης εὐγνωμοσύνης ἐνεκεν».

— Ἐκ Φιλιππουπόλεως θὰ ἀποσταλῆ προσεχῶς, ὑπὸ ἑλληνικῆς οἰκονομίας κατεχούσης αὐτὴ, εἰς τὴν Ἑθνικὴν Βιβλιοθήκην ἡ τῆν Βιβλιοθήκην τῆς Βουλῆς στουδαϊοτάτων χειρόγραφον τοῦ 11ου αἰῶνος, περιέχον ἐν τῶν συγγραμμάτων τοῦ Ἀριστοτέλους.

— Ἐξεδόθη ἄρι τὸ Ζ' τεῦχος τοῦ Ἐγχειριδίου Ἐμπορικοῦ Δικαίου τῶν Γάλλων συγγραφέων Ch. Lyon Caen καὶ L. Renault, οὗτινος τὴν μετάφρασιν ἔχουσιν ἀναλάβει οἱ παρ' ἡμῶν δικηγόροι: κκ. Σ. Κ. Μπαλάνος καὶ Γ. Δ. Μελισσοσυργός.

— Ὡσαύτως ἐξεδόθη φιλοκάλως ἐκτετυπωμένον ἐν ταῖς Κατοστήμασι Ἀθέστη Κωνσταντινίδου, τομιδίου, «Ἐρμηνεία τῆς Ἱερᾶς Λειτουργίας» ὑπὸ Μηνᾶ Δ. Χαμυδοπούλου, μεγάλου ῥήτορος τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἐγχεῖρις τῆς ἀγιωτάτης διαικούσης Συνόδου τῆς Ἑλλάδος. Τὸ βιβλίον εἶνε φηρικωτάτων εἰς τοὺς φιλοκολοῦθους χριστιανούς, ἐξηγοῦν εἰς αὐτοὺς πᾶσαν λεπτομέρειαν τῆς Ἱερᾶς ἀκολουθίας, τὴν ἀρχὴν καὶ τὸν λόγον δι' ἣν αὐτὴ θεοσπίσθη καὶ τὴν σημασίαν αὐτῆς, πάντα δὲ σαφῶς καὶ μεθοδικῶς ἐκτεθειμένα ὑπὸ τοῦ συγγραφέως, ὅσις ἐγκρατέστατος ὢν γνώστης τῶν τῆς ἐκκλησίας ἡμῶν, ἦτο ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἀρμόδιος εἰς σύνταξιν τοιοῦτου κοινωφελοῦς βιβλίου.

Τιμᾶται δραχ. 1,50 καὶ εὐρίσκειται ἐν τῷ βιβλιοπωλεῖῳ τῆς «Ἐστίας».

Ἀξιότιμῃ Κυρίῃ Συντάκτῃ,

Τυχαιῶς περιῆλθεν εἰς χεῖράς μου πρό τινων ἡμερῶν βιβλίον τι μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς *Γαληνοῦ Προτρεπτικὸς ἐπὶ τέχνας primum graece separatim edidit, editiones principes inter se contulit, locos quam plurimos emendavit, explicavit, illustravit, Jani Cornarii, celeberrimi olim Jemensium medici, correctiones adjecit, indices locupletissimos addidit Ioannes Georgius Guilielmus Koehlerus. Lipsiae 1778.* Τὸ βιβλίον κατὰ πρῶτον δὲν φαίνεται ἀξίον ἰδιαιτέρας μελέτης ἐν τούτοις δύο τινὰ μετετάλλουσι ταχέως τὴν ἐντύπωσιν ταύτην· πρῶτον δηλαδὴ

ὅτι ὁ ἐκδότης Koehler εἶνα πρόδρομος τοῦ κ. Φαρῶ καὶ τοῦ κ. Σκυλίτση διδάσκων ἐν σελ. 12 « Accentus graecos adjicendos non putavi. Id mihi persuadere vix possum, linguae graecae aliquid ευφωνίας, sive aliquid venustatis et gratiae in pronuntiando restare, si scriptores graeci hodierno more non secundum prosodiam, sed secundum accentus legantur ; . . . Spiritum vero non eadem ratio est, quum multo magis familiarem linguae graecae cognitionem habeat necesse est, qui iis tuto carere velit. Qua de re spiritus asper semper a me adpositus, ἤτοι: « Δὲν ἔκρινα ὅτι ἔπρεπε νὰ προσθέσω τοὺς ἑλληνικοὺς τόνους. Δὲν δύναμαι νὰ πεισθῶ, ὅτι ὑπολείπεται ἡ ευφωνία ἢ χάριτος ἐν τῇ προφορᾷ, ἐὰν οἱ "Ἑλληνες συγγραφεῖς κατὰ τὴν σημερινὴν συνήθειαν οὐχὶ κατὰ τὴν προσωδίαν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς τόνους ἀναγινώσκονται. Τὰ κατὰ τὰ πνεύματα ὅμως ἔχουν ἄλλως, ἐπειδὴ ἀνάγκη νὰ ἔχη πολλὴν οἰκειότητα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης, ὅστις θὰ ἤθελε νὰ στερηθῆ αὐτῶν καθ' ὁλοκληρίαν. Δι' αὐτὰ πάντοτε ἐπέγραφα τὸ διὰ τὸ πνεῦμα. » Καὶ ἀληθῶς τὸ Ἑλληνικὸν κείμενον οὐτε τόνον τινα οὐτε ψιγὴν φέρει. Τὰ σήμερον λοιπὸν ὡς νέαι ἀνακαλύψεις διατυμπανιζόμενα ἐλέγχονται πρὸ 110 ἐτῶν προαθνήτα καὶ ἐφαρμοσθέντα, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἀπορριφθέντα καὶ λησιμονηθέντα.

Δεύτερος λόγος καθιστῶν τὸ βιβλίον ἄξιον ἰδιαίτερου λόγου εἶναι, ὅτι ἀνήκε ποτε εἰς τὸν ἀοίδιμον Κοραῖν, ὅστις καὶ ἱκανὰς σημειώσεις ἔχει γράψει ἐν τῷ ἔκτῳ φάσι τοῦ βιβλίου, καὶ τὸ σπουδαιότατον ἔχει καταγράψει ἐπιμελῶς ἰδιογενεῖς τοὺς τόνους καὶ τὰ πνεύματα. Ἐξ οὗ δὲ ἄλλο ὅτι οὐδ' ὁ ἀοίδιμος ἀνὴρ ἐκείνος ἠγέετο τοιαύτην παραμόρφωσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1887.

Γ.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Παρασκευῆ, 13 Μαρτίου.

Ἐν τῇ Βουλῇ ἐξακολουθοῦσιν αἱ συζητήσεις ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως ὑποβαλλομένων διαφόρων νομοσχεδίων. Ἐμφερίσθησαν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα εἰς γ' καὶ τελευταίαν ἀνάγνωσιν τὸ νομοσχέδιον περὶ τελωνειακοῦ δασολογίου, ἔτερον νομοσχέδιον περὶ συστάσεως ὑποταμίμων καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τινῶν τῶν περὶ ταμείων νόμων, καὶ τέλος τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐγγυήσεως τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὴν Ἑθνικὴν Τραπεζὴν διὰ τὴν παραχώρησιν δανείου 1,800,000 δραχμ. τῇ Πιστωτικῇ Τραπεζῇ πρὸς ἀποπερίτωσιν τοῦ μέχρι Πατρῶν σιδηροδρόμου.

— Κατὰ τὸν ὑποβληθέντα εἰς τὴν ἐπιφύρσιν τῆς Βουλῆς νέον ὄργανισμὸν τοῦ Στρατοῦ, τὰ ἀπαρτίθοντα τὰ συντάγματα τοῦ πεζικοῦ τρία τμήματα συγχωνεύονται εἰς δύο. Ἡ συγχωνεύσις αὕτη ἀφορᾷ μόνον τοὺς ὀπλίτας, καθόσον τὰ στελέχη ἀπομένονσι ὡς ἔχουσι καὶ σήμερον.

— Ἐν Παρισίῳ συνέστη ὑπὸ κεφαλαιούχων Ἐταιρεία, μετὰ κεφαλαιὸν ἐνὸς ἑκατομμυρίου φράγκων καὶ πλέον, πρὸς ἱδρύσιν τριῶν μεγάλων πρατηρίων (bazars) βιομηχανικῶν προϊόντων τῆς Γαλλίας ἐν Ἀνατολῇ. Τὸ πρῶτον τῶν καταστημάτων τούτων θὰ συσταθῆ ἐν Ἀθήναις, τὸ δεύτερον ἐν Σμύρῃ καὶ τὸ τρίτον ἐν Ἀλεξανδρείᾳ. Πρὸς Ἴδρυσιν ἐν Ἀθήναις καταστήματος ἀρικνεῖται προσεχῶς ἐκ Παρισίων ὁ κ. Δ. Γεωργιάδης, ὁ γνωστός συγγραφεὺς διαφόρων διατριβῶν περὶ τοῦ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐμπορίου. Ὁ κ. Γεωργιάδης πιθανὸν θέλει διορισθῆ διευθυντὴς τοῦ ἐν Σμύρῃ πρατηρίου.

— Κατηρησίθη σῶμα τηλεγραφητῶν ἐκ τῶν ἀνδρῶν τοῦ συντάγματος τοῦ μηχανικοῦ, πρὸς διδασκαλίαν τοῦ ὁποῦο διωρίσθη ὁ ὑπολοχαγὸς κ. Μόστρας. Ἡ τηλεγραφικὴ αὕτη συνεννόησις μεταξὺ σωμάτων στρατοῦ, εὐρισκομένων εἰς σχετικὴν τινα ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων, γίνεται διὰ μηχανήματος, λειτουργοῦντος τὴν μὲν ἡμέραν διὰ τῆς συγκεντρώσεως τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων, τὴν δὲ νύκτα διὰ φωτοβόλου λυχνίας.

— Εἰς τὴν προσεχῶς ἐπαναλαμβανόμενῃ ἐκλογῇ ἐν τῷ νομῷ Ἀττικῆς καὶ Βοιωτίας, πρὸς πληρῶσιν τῆς ἐκ τοῦ θανάτου τοῦ Μιλτ. Βενιζέλου χρευσούσης ἔδρας ἐκτίθενται ὑποψήφιοι τῆς μὲν συμπολιτεύσεως ὁ κ. Τρύφων Μουτσόπουλος, ἐκ μέρους δὲ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ὁ κ. Τιμοθέων Φι-

λήμων, Ἀριστείδης Οἰκονόμος, Νικόλαος Ράδος καὶ Ἄντ. Ζυγομαλά.

— Προσεχῶς ἡ Νομαρχία θὰ ἐκθέσῃ εἰς μειοδοσίαν τὴν κατασκευὴν τῶν πινακίδων τῶν ἀριθμῶν τῶν οἰκιῶν τῆς πόλεως. Ὁ δλος ἀριθμὸς τῶν πινακίδων ἔσται κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμοὺς 20,000, ἕκαστος δὲ τῶν ἰδιοκτητῶν θέλει ὑποχρεωθῆ νὰ καταβάλῃ τὴν δαπάνην τῆς ἰδίας πινακίδος.

— Μεθ' ὅλας τὰς ἀποτρεπτικὰς συμβουλὰς τοῦ τύπου καὶ τῆς Κυβερνήσεως ἀνεχώρησαν πάλιν εἰς Ἀμερικὴν πρὸς πλουτισμὸν, ὡς λέγουσιν, περὶ τοὺς ἐξήκοντα ἐκ τῶν ἐπαρχίων Λακεδαιμόνος καὶ Κυνουρίας.

— Ἀποπερατωθείσης ἐντελῶς τῆς οἰκοδομῆς καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διαρρυθμίσεως τοῦ παρὰ τὸ Δαφνὶ ἀνεγειρομένου δαπάναις τοῦ ἀειμνήστου Δραμοκαίτου Φρενοκομείου, ἄρχεται ὁσον οὔπω ἡ τακτικὴ αὐτοῦ λειτουργία. Τὸ κατὰστημα τοῦτο ὁμοιον εἰς θέσιν τερπνῆν καὶ εὐάερον, ὀλίγον ἀπωτέρω τοῦ Πυριτιδοποιείου καὶ εἰς ἡμισείας ὥρας ἀπόστασιν ἀπὸ τῆς ἱστορικῆς μονῆς τοῦ Δαρνίου, ἀποτελεῖται ἐκ διαφόρων χωριστῶν οἰκοδομημάτων καὶ ἐνὸς εὐρύτατου περιδόλου, πᾶσα δὲ φροντίς κατεβλήθη ὅπως περιλαμβάνῃ πάντα τὰ πρὸς ἄνεσιν καὶ ἐπιστημονικὴν θεραπείαν τῶν ἀσθενῶν ἀπαιτούμενα, ἵνα κατ' οὐδὲν καθυστερῆ τῶν ἐν Ἑσπερίᾳ παρομοίων.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

κ. Σ. Β. Βραΐλαν. Ἐλήφθησαν, ἀπεστείλαμεν δὲ τὰ σημειούμενα εἰς Ἰθραν Πείστας εὐχριστίας διὰ τὰς φιλικὰς σας φροντίδας. Ἀπνητήσαμεν καὶ ἰδιαίτερος. — κ. Α. Ε. Ἡράκλειον. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν, ἠυθέθη δὲ καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν φύλλων συμφώνως τῇ ὑμετέρᾳ παραγγελίᾳ. Εὐχαριστοῦμεν διὰ τὴν εὐμενῆ ὑποστήριξιν. — Φίλιππος τῆς Ἑστίας». Τοῦ μὲν Καποδιστριαίου τὰς γνώμας περὶ Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως θέλετε εὐρεῖ ἐν τῇ τετρατόμῳ αὐτοῦ ἀλληλογραφίᾳ. Ἄλλο σύγγραμμον πλὴν τῆς ἀλληλογραφίας αὐτοῦ οὐδὲν κατέλειπε. Ὁ δὲ Κοραῖς καὶ αὐτὸς εἰς τὰς ἐπιστολάς αὐτοῦ (Ἐπιστολῶν Τόμος Γ') καὶ τὰ Προλεγόμενα τῶν βιβλίων του ἐκέκρεε τὰς ἰδέας αὐτοῦ περὶ τοῦ μεγάλου ἐθνικοῦ ἐγχειρήματος. Ὁ ἀκριθὴς αὐτοῦ βιογράφος μακαρίτης Ἀνδρέας Μάμουκας ἀποφαίνεται περὶ τούτου τὰ ἐπόμενα ἐν τῷ Πρόλόγῳ τοῦ Ἀ' τόμου τῶν Μετὰ θάνατον εὐρεθέντων συγγραμμάτων τοῦ Κοραῖ: Ἡ ἔκρηξις τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπαναστάσεως ἤγειρεν εἰς τὴν καρδίαν του αἰσθηματὰ θορυβώδη. Τὸ ἐπιχειρηματὴ ἦτο ἀληθῶς τοσοῦτω μέγα καὶ ἄνισον, ὥστε ὁ Κοραῖς ἐξεπλάγη καὶ τὴν συνέιδῃσιν διεταρῄσαστο, φοβόμενος μήπως διὰ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν διδασκῶν του τὸ ἔθνος ὠθήθη εἰς τοῦτο πρόωρος. Ἐπέλογε τὸ μέγα τοῦτο ἐγχειρημα, οὐχὶ κατὰ τὸ 1820 ἔτος, ἀλλὰ μετὰ 30 ἢ 40 ἔτη, ἤτοι περὶ τὰ μέσα τῆς παρούσης ἑκατοναετητηρίου. Ἦγε τότε τὸ 78 τῆς ἡλικίας του ἔτος. Οὐδέποτε κατελθὼν εἰς τὴν Ἑλλάδα διὰ τὰς σωματικὰς του ἀσθενείας, καὶ ὅτι ἐνόμιζεν ὅτι γίνεται χρησιμώτερος μακρόθεν, ἠγωνίζετο ὑπὲρ αὐτῆς ἀνευδότως παλαίω κατὰ τοῦ θανάτου, τεταμένως πρὸς τὴν Πατρίδα ἔχων ὅλας τὰς δυνάμεις του, γράφων, προτρέπων, ἐλέγχων, καὶ μετὰ τὴν ἀκουομένην μεταξὺ τῆς κλαγγῆς τῶν ὀπλων καὶ τῶν οἰμωγῶν ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων ἐπιφωνῶν, *Θαρσεῖτε, Θαρσεῖτε!* Τούτου ἀπὸδειξις εἶνε *τὰ τε εἰς τὰς ἀπὸ τοῦ 1821 καὶ ἐφεξῆς ἐκδόσεις του Προλεγόμενα, καὶ αἱ κατ' αὐτὸ τὸ χρονικὸν διάστημα πρὸς διαφόρους ἀπευθυνθεῖσαι παρ' αὐτοῦ ἐπιστολαί*. — κ. Χ. Ρ. Πάτρας. Τὰ ζητηθέντα βιβλία ἀπεστείλαμεν, ἐνεγράψμεν δὲ καὶ τὸν κ. Χ. Α. Ρ. στυδρομητῆν εἰς τὸ σημειούμενον περιοδικόν. — κ. Σ. Σ. Κ. Αἰτωλικόν. Ταχυδρομικὸς ἀπνητήσαμεν εἰς ἐπιστολὴν σας. — κ. Η. Π. Η. Ταγανρόγ. Τὸς ζητηθέντας τόμους ἀπεστείλαμεν. Εὐχαριστοῦμεν ὑμῖν διὰ τὰς εὐμενεῖς φροντίδας. — κ. Γ. Α. Θεσσαλονικὴν. Τὰ δύο φύλλα ἀποστείλομεν ὑμῖν διὰ τοῦ κ. Δ. Κ. Β. παρ' οὗ οὐ αὐτὴν ἐλάβομεν παραγγέλλαν. — Σεβ. ἀρχ. Ι. Μ. Σεβίλλην καὶ κκ. Μ. Β. Ζ. Θήραν, Ε. Δ. Κ. Νάουσιν, Ι. Α. Σ. Ταγανρόγ, Γ. Φ. Γ. Κυπαρισσίαν, Ε. Β. Καλάμας, Π. Κ. Ἀμυρσίαν. Τὰ ζητηθέντα ἀπεστάλησαν. — Comète. Δὲν σώζεται ἀτυχῶς. — κ. Κ. Χ. Δ. Ἄρταν. 1) Τοῦ Jaccoud